

Õpilane vajab abi

Koos teatega hariusametnike ettepanekust vabastada ametist Orissaare Sanatoorse Eriinternaatkooli direktor, kes õpilasi ebataavalisel moel karistas, jõudis Eesti Päevalehte ka kiri, mis väidetavalt kogu kollektiivi seisukohiti kannab. Pikk kirjatöö püüab lahti seletada valusaid probleeme, kuid sumbub arutluses kahjuks ikkagi vastandumistesse ja eneseõigustustesse. Ka nähakse õpilaste söömata jätmise, trahvimise ja sigaretiga põletamise avalikuks tulemises vaid pahatahtlikku sensatsioonihimu ja soovi niisugune kool sulgeda.

Kirjas väidetakse, et need ja veel teisedki "ebatraditsioonilised ja olusid mittetundvale inimesele vastuvõetamatud" mõjutusvahendid on korra tagamiseks ainuvõimalikud ja hädavajalikud. Nagu ka tutistamine ja raputamine, mis tekitavat valu ja toovat ainsa vahendina lapse "reaalsesse maailma" tagasi. Isiklikult ei ole ma kuulnud, et lastepsühholoogid-psühhiaatrid soovitaksid pidurdamatut käitumist haiget tegemisega peatada.

Kõige enam jahmatab, et vägivalda jõusse uskuv suhtumine valitseb koolis, mis loodud spetsiaalselt käitumishäiretega laste õpetamiseks. Kõhe tunne tuleb peale, sest ei tea ju, milliseid tavapärasemaid meeto-

PILLE LIIMAL
Eesti Päevaleht

deid seal kasutatakse?

Käitumishäiretega õpilaste hulka loetakse tavaliselt hüperaktiivsed, tähelepanu- ja keskendumishäiretega, vägivaldse, antisotsiaalse või muidu negativistliku käitumisega lapsed. Selliste õpilaste eraldi koolidesse paigutamise eesmärk ei ole aga neid karistada ja

ühiskonnast isoleerida, vaid aidata. Pakkuda tavakoolist, mis ei ole alati valmis või ei sobigi kõiki erivajadustega lapsi õpetama, turvalisemat, rahulikumat, nende probleemide mõistvat õpikeskkonda. Professionaalse abi ja toetuse kaudu tuleb neile peale koolihariduse anda ka ühiskonnas toimetulekuks vajalikud normaalsed, vägivallatud sotsiaalsed oskused. Ja seda abi vajab ka "vägivallatsev ja süüdimatu" õpilane.

Ühe koolidirektori ametist vabastamine vaevalt imet teeb. Usutavasti on Orissaare kool aastaid olnud üksi silmitsi mitte just lihtsate probleemidega ilma professionaalse nõu ja toetuseta.

See, et käitumishäiretega lapsed vajavad Eesti tänastes oludes ja edaspidigi omaette kooli, on ilmselge. Ainult et tuleks väga kiiresti läbi rääkida, mis on selle kooli eesmärk, keda ja kuidas seal aidata, millise täiendkoolitusega õpetajaid ja spetsialiste toetada.